

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Deze week kwam ik in contact met een jeugd-vriendin die mij vertelde dat ze nog altijd al mijn liedjes zingt. Letterlijk schreef ze: “Ik kijk uit naar Jouw Weekblad en ook naar meer berichten over de vele liederen die jij hebt geschreven en gecomponeerd.” Graag wil ik aan haar verzoek voldoen. Hier volgt een eerste verhaaltje. Er volgt meer.

De wonderlijke zwerftocht van een liedje

In de oorlogsjaren 40-45 waren veel jeugdorganisaties verboden. Niettemin zochten de leden elkaar regelmatig op. Bij een van die gelegenheden, een clandestien kamp in 1943 op een boerderij in Zundert, schreef ik de tekst en de muziek voor een liedje over het fenomeen kamperen. De tekst luidde aldus:

*Kamperen is de fijnste zomersport,
waarvan je steeds maar jonger wordt.
Zwerf je door je mooie Nederland
langs bos en hei en strand.
Trala lalalala trala lalalala,
Zwerf je door je mooie Nederland
Trala lalalala trala lalalala,
Langs bos en hei en strand.*

*Het slapen gaat niet altijd opperbest,
soms lig je op een mierennest.
Dan doe je heel de nacht geen oogje dicht
tot het grauwe morgenlicht.*

*Wanneer je 's morgens in je tent ontwaakt,
omdat een koe je wakker maakt,
kijk je slaperig naar de zomerzon
die reeds zijn reis begon.*

*Dan zwerf je heel de dag door bos en hei,
je voelt je vrij, je bent zo blij,
En 's avonds als je uitgezworven bent,
zit je stil voor je tent.*

Iemand schreef het op, maar toen kon ik nog niet vermoeden dat dit liedje daardoor op reis zou gaan en op allerlei plaatsen in bloemlezingen zou gaan opduiken. Het begon kort na de oorlog. Toen een jeugdvriend uit Groningen mij dit liedje hoorde zingen, zei hij verontwaardigd: “Dat is niet van jou. Dat staat in onze zangbundel van de JGOB.” Korte tijd later hoorde ik hoe een jongen met gitaar het zong voor de microfoon van Minjon, de jeugdromp van de AVRO.

Nog weer later zag ik het verschijnen in een zangbundel van de Rotterdamse zeeverkenner, groep De Argonauten, en in een verzameling “liedjes van vroeger” op de website met de naam www.ziekenverzorgende.nl.

Maar bovendien ging het de grens over. Het ‘mooie Nederland’ van de derde regel werd het ‘mooie Vlaamse land’ en het werd het lijflied van de Vlaamse jeugdbeweging, met name bij de zgn. chiro-groepen. In tal van Belgische bloemlezingen dook het op, hoewel de tekst wel naar de Vlaamse smaak werd aangepast. Een enkel voorbeeld:

*De boterham die eet je wel eens droog,
omdat de koffie smaakt naar look.
Het zand is dan een heerlijke toespijs,
je maag wordt er van grijs.*

Ook het simpele lalala-refrein werd aangepast:

*La la la la (woew) frieten met salade (woew)
en een koude plat met chocolalalalala
La la la la (woew) frieten met salade (woew)
en een koude plat met chocolaaaaaa*

Het is nogal merkwaardig en misschien veelzeggend dat al die wijzigingen en aanvullingen bij onze Vlaamse burens werden ontleend aan het eten en drinken. Dat mijn oorspronkelijke tekst daar met geen woord over repte, werd kennelijk als een ernstig gemis ervaren.

Intussen kom je teksten tegen als “het lijflied van elke jeugdbeweging schalt deze zomer weer door heel wat kampdorpen.” Mijn liedje is dus toch wel goed terecht gekomen. Er is zelfs een filmpje over gemaakt en op YouTube gezet.